

La brillantor als ulls i el llenguatge de la possibilitat

written by Sara Carbonell | 17 de May de 2023

Arriba el final de curs per a molts centres educatius i el cansament i la burocràcia augmenten. Molt se'n parla, en els grups de professorat i equips directius, i el llenguatge que majoritàriament preval és el de la queixa. Les [evidències](#) ja han demostrat que este tipus de llenguatge mai no aconsegueix transformar ni millorar les realitats.

A part que este llenguatge no millora res, també desmotiva i buida de sentit el nostre treball com a docents o com a equips directius que, a més de docents, se suposa que **hem de ser els qui liderem una educació il·lusionant i transformadora**. En quin moment hem pensat que dir contínuament que tot està fatal, que tenim massa burocràcia o que [no podem fer res amb els pocs recursos](#) aconseguirà motivar-nos i il·lusionar-nos per a millorar l'educació?

Paulo Freire escrivia en Pedagogia de l'Esperança que no hem d'esperar que canvie el món per a canviar el llenguatge perquè, segons ell, **canviar el llenguatge és part del procés de canviar el món**.

Jesús Gómez parlava de la brillantor als ulls, referint-se

al poder transformador de l'amor, en este cas de l'amor a l'educació, de l'amor a millorar les vides de xiquets, xiquetes i joves. Esta brillantor es recull al llibre [Amistades Creadoras](#) a través del relat d'una de les persones que el van conèixer: *"deia Pato a la gent de les escoles: «no sentim cansament, impossibilitat, límits...». I continuava: «Per què no tractem així, enamoradament, les qüestions dels nostres fills i filles, els i les nostres estudiants també?» I els ulls s'encenien..."*.

Ramón Flecha parla al llibre [Sociedad Dialógica](#) de la necessitat de recuperar la unitat entre la bellesa, la bondat i la veritat per a superar el desencantament i recuperar-ne el sentit. Només es pot recuperar mitjançant un diàleg creador, creador de relacions belles a cada instant.

Ara, si pensem on posem les forces dia a dia, potser ens adonem que cal fer un gir i apuntar cap al que importa i el que ens torna la passió, el reencant amb l'educació.

La brillantor als ulls i el llenguatge de la possibilitat que supera el de la queixa estan arribant a centenars de centres educatius, de professorat, equips directius, familiars i estudiants i és gràcies a la [formació basada en evidències](#) (la veritat), unit a la [bellesa en les relacions](#) que s'estan creant i a la [solidaritat](#) entre tota la comunitat (bondat).

L'educació es mereix i necessita persones il·lusionades i convençudes que tot és possible. Persones que busquen solucions als problemes que es plantegen a la ciència, més enllà de les seues opinions, perquè **la infància no només té dret a l'educació, sinó a una educació d'excel·lència que arribe a totes i tots.**

[Image: iStock]